

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi asevelvollisuuslain sekä sotilasoikeudenkäyntilain 2 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan asevelvollisuuslakiin otettavaksi säännökset, joilla estetään asevelvollisuuslaissa säädetystä palveluksesta ja sitä korvaavasta siviilipalveluslaissa säädetystä palveluksesta kokonaan kieltäytyville asevelvollisille tuomittavien rangaistusten kertautuminen.

Esityksen mukaan asevelvollisuudesta kokonaan kieltäytyvää rangaistaisiin samojen perusteiden mukaan kuin henkilöä, joka tultuaan hyväksytyksi siviilipalvelukseen on sittemmin siitä kieltäytynyt. Kaikesta asevelvollisuuteen

perustuvasta palveluksesta kieltäytymisestä tuomitun suoritettua vankeusrangaistuksen tai rangaistuksen rauettua asianomaista ei rauhan aikana enää määrättäisi palvelukseen.

Sotilasoikeudenkäyntilakiin ehdotetaan tehtäväksi lisäys, jonka mukaan asevelvollisuudesta kieltäytyminen käsiteltäisiin sotilasoikeudenkäyntiasiana.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu.

PERUSTELUT

1. Johdanto

Hallitusmuodon mukaan jokainen Suomen kansalainen on velvollinen olemaan osallisena isänmaan puolustuksessa tai sitä avustamaan, niinkuin siitä laissa säädetään.

Asevelvollisuuslain (452/50) mukaan isänmaan ja laillisen yhteiskuntajärjestyksen puolustukseksi on jokainen Suomen mies asevelvollinen. Asevelvollinen, joka vakuuttaa uskonnolliseen tai eettiseen vakaumukseen perustuvien vakavien omantunnonsyiden estävän häntä suorittamasta asevelvollisuuslaissa säädettyä palvelusta, vapautetaan sen suorittamisesta rauhan aikana ja määrätään suorittamaan siviilipalvelusta niin kuin siviilipalveluslaissa (1723/91) säädetään. Asevelvollisuuden suorittamisesta ei voi ilman laissa erikseen säädettyä syytä vapautua. Ainoastaan Jehovan todistajien vapauttamisesta asevelvollisuuden suorittamisesta eräissä tapauksissa annetun lain (645/85) mukaan voidaan Jehovan todistajat nimiseen uskonnolliseen yhdyskuntaan kuulu-

vat vapauttaa asevelvollisuuden suorittamisesta rauhan aikana.

Eräiden vakinaisesta palveluksesta kieltäytyvien asevelvollisten rankaisemisesta annettua lakia (23/72) sovellettiin asevelvolliseen, jota ei aseettomasta palveluksesta ja siviilipalveluksesta annettu, ennen vuotta 1987 voimassa olleen lain (132/69) mukaisesti tekemästään hakemuksesta huolimatta hyväksytty aseettomaan palvelukseen tai siviilipalvelukseen ja joka sittemmin kieltäytyi kaikesta palveluksesta.

Tuolloin aseettomaan tai siviilipalvelukseen hakeutuneen asevelvollisen vakaumus tutkittiin erityisessä tutkijalautakunnassa. Asevelvollinen voitiin edellä mainitun niin sanotun rankaisulain mukaan tuomita vankeuteen ajaksi, joka vastasi hänen jäljellä olevaa asevelvollisuuslaissa säädettyä yleistä palvelusaikaansa lisättynä enintään neljällä kuukaudella. Rangaistuksen suorittamisen jälkeen asianomaista ei voitu enää rauhan aikana kutsua palvelukseen.

Kun aseettomasta palveluksesta ja siviilipal-

veluksesta annettua lakia muutettiin vuoden 1987 alusta voimaan tulleella määräaikaisella lailla siten, että asevelvollinen saattoi hakeutua uskonnollisen tai eettisen vakaumuksen nojalla, mutta ilman vakaumuksen tutkimista päästä haluamaansa aseellisen palveluksen korvaavaan palvelukseen eli aseettomaan tai siviilipalvelukseen, katsottiin edellä mainittu rankaisulaki tarpeettomaksi.

Vuoden 1987 alusta palveluksesta kieltäytymistä koskeneet asiat käsiteltiin palvelusmuodosta riippuen joko rikoslain 45 luvussa tai aseettomasta palveluksesta ja siviilipalveluksesta annetussa laissa säädettyssä järjestyksessä. Ensin mainitun lain piiriin kuului aseellisessa ja aseettomassa palveluksessa olevan kieltäytyminen ja jälkimmäisen piiriin siviilipalvelusmiehen palveluksesta kieltäytyminen.

Rikoslain mukaan asevelvolliset tuomittiin joko luvattomasta poissaolosta tai karkaamisesta taikka palvelusrikoksesta kurinpitorangeistukseen tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi. Rangaistuksen suorittaminen ei vähentänyt palvelusvelvollisuutta. Aseettomasta palveluksesta ja siviilipalveluksesta annetun lain mukaan siviilipalvelusmiehen tuomittiin siviilipalveluksen välttämiseksi vankeuteen ajaksi, joka vastasi kahta kolmatta osaa hänen jäljellä olevasta palvelusajastaan lisättynä enintään viidellä kuukaudella. Palveluksessa olon ja rangaistuksen yhteenlaskettu aika ei kuitenkaan saanut ylittää yhtä vuotta neljää kuukautta. Maaliskuun alusta 1991 voimaan tulleella lainmuutoksella siviilipalveluksen välttämiseksi tuomittavan rangaistuksen määräksi säädettiin puolet asianomaisen jäljellä olevasta palvelusajasta. Vankeusrangaistusta ei voitu tuomita ehdollisena ja se oli suoritettava täysin määrin. Rangaistuksen suorittamisen jälkeen siviilipalvelusmiestä ei enää voitu kutsua muuhun kuin kertausharjoituksiin korvaavaan palvelukseen.

2. Nykytila

2.1. Lainsäädäntö ja käytäntö

Yleistä

Vuoden 1992 alussa tulivat voimaan siviilipalveluslaki (1723/91) ja laki asevelvollisuuslain muuttamisesta (1728/91). Aseetonta palvelusta koskevat säännökset sisällytettiin asevelvollisuuslakiin. Uudistukset eivät merkinneet asial-

lista muutosta aseettomaan palvelukseen tai siviilipalvelukseen hakeutumiseen eivätkä palveluksesta kokonaan kieltäytymistä koskeviin säännöksiin.

Asevelvollisuuslaki

Henkilön, joka jää saapumatta palvelukseen ja palveluspaikkaan tuotuna kieltäytyy kaikesta palveluksesta, katsotaan syyllistyneen rikoslain 45 luvun 4 §:ssä tarkoitettuun luvattomaan poissaoloon tai karkaamiseen ja 15 §:ssä tarkoitettuun palvelusrikokseen. Rangaistus karkaamisesta ja palvelusrikoksesta on vankeutta enintään vuosi tai kurinpitorangeistus. Ankarin rangaistus luvattomasta poissaolosta on kuusi kuukautta vankeutta. Vankeus voidaan tuomita ehdollisena. Sanotuista rikoksista tuomittujen vankeusrangaistusten suorittaminen ei vähennä palvelusvelvollisuutta. Rangaistuksen kärsittyään asevelvollinen määrätään uudelleen palvelukseen.

Viime aikoina on ollut kaksi tapausta, joissa varusmiespalvelukseen määrätty asevelvollinen hakeutumatta siviilipalvelukseen on jäänyt määräaikana saapumatta palveluspaikkaansa ja sinne tuotuna kieltäytynyt kaikesta palveluksesta. Tällöin kieltäytymiseen on sovellettu rikoslain 45 luvun 4 ja 15 §:n säännöksiä ja asianomainen on tuomittu karkaamisesta ja palvelusrikoksesta vankeuteen. Rangaistuksen kärsittyään asianomainen on tuotu palvelukseen, jolloin hän on taas kieltäytynyt kaikesta palveluksesta ja rangaistuskierre on jatkunut.

Toinen edellä tarkoitetuista henkilöistä on tuomittu kahdeksan kertaa. Rangaistusten yhteenlaskettu määrä on 265 päivää vankeutta. Toinen on tuomittu kuusi kertaa yhteensä 170 päivän vankeusrangaistukseen. Asiat ovat jääneet osaksi alioikeuden ja osaksi hovioikeuden päätösten varaan. Korkein oikeus ei ole myöntänyt valituslupaa.

Ensin mainitun henkilön vankeusrangaistuskierteen on katkaissut joukko-osaston komentajan päätös, jolla asianomainen on siirretty määräajaksi palveluskelpoisuusluokkaan E ja kotiutettu. Määräajan kuluttua hänen palveluskelpoisuutensa otetaan uudelleen arvioitavaksi. Toinen on sittemmin terveydellisistä syistä kokonaan vapautettu palveluksesta rauhan aikana.

Näissä kahdessa tapauksessa kieltäytymisen syy näyttäisi olevan vakaumus vastustaa yleistä

asevelvollisuutta sen kaikissa muodoissaan toisin kuin ennen nykyisen siviilipalveluslain voimaantuloa, jolloin kieltäytyminen on lähinnä ollut kannanotto silloista siviilipalveluslainsäädäntöä vastaan.

Siviilipalveluslaki

Jos siviilipalvelusvelvollinen ei asianmukaisesti aloita palvelusta tai lopettaa sen, hänet tuomitaan siviilipalveluslain 26 §:n nojalla siviilipalvelusrikoksesta. Rangaistus on ehdotonta vankeutta puolet siitä ajasta, joka hänellä on siviilipalveluksesta suorittamatta. Jos siviilipalvelus on kokonaan suorittamatta eli jäljellä on 395 päivää, rangaistus on 197 päivää eli noin kuusi ja puoli kuukautta vankeutta. Rangaistus on suoritettava täysimääräisenä. Ehdonalaiseen vapauteen pääsee vain, jos ilmoittaa olevansa valmis jatkamaan siviilipalvelusta. Kun siviilipalvelusrikoksesta tuomittu on suorittanut kokonaan vankeusrangaistuksen, hänen siviilipalvelusvelvollisuutensa on päättynyt.

2.2. Ruotsin ja Norjan lainsäädäntö ja käytäntö

Yleistä

Ruotsin ja Norjan asevelvollisuudesta kieltäytyneiden käsittelyn ja tuomittujen seuraamusten sekä kieltäytyneiden lukumäärien vertailu Suomen järjestelmän kanssa on ongelmallista. Kysymyksessä olevien maiden siviilipalvelukseen hakeutumista koskeissa järjestelmissä on suuria eroja. Ruotsissa ja Norjassa siviilipalvelukseen hakevan uskonnolliset tai eettiset syyt tutkitaan erityisessä tutkijalautakuntamenettelyssä, kun Suomessa siviilipalvelukseen hakeutujan vakaumusta ei tutkita erikseen. Tästä seuraa, että esimerkiksi Ruotsissa useat henkilöt, joita ei hyväksytty siviilipalvelukseen, kieltäytyvät kokonaan palveluksesta. Tilanne Ruotsissa ja myös Norjassa vastaa Suomessa ennen vuotta 1987 vallinnutta edellä selostettua tilannetta.

Ruotsi

Ruotsin asevelvollisuuslain (värnpliktslag) 39 §:ssä on säännös asevelvollisuusrikoksesta (värnpliktsbrott), jonka tunnusmerkistö täyttyy

muun muassa silloin, kun asevelvollinen luvatta poistuu palveluksesta tai kieltäytyy tottelemasta esimiehen antamasta käskyä tai muulla tavalla laiminlyö velvollisuutensa, edellyttäen, että teko aiheuttaa huomattavaa haittaa koulutukselle. Säännöstä sovelletaan myös henkilöön, joka kieltäytyy asevelvollisuudesta kokonaan. Säännöksen mukaan asevelvolliselle voidaan tuomita sakkoo tai enintään yksi vuosi vankeutta. Lain 46 §:n mukaan hallitus tai sen määräämä viranomainen voi vapauttaa 39 §:n mukaiseen rikokseen syyllistyneen suorittamasta asevelvollisuuttaan, jos katsotaan, ettei se laissa tarkemmin määrätyn edellytyksen ole tarkoituksenmukaista. Vapauttamisen edellytyksenä on käytännössä ollut, että asevelvollinen on suorittanut ehdotonta vankeutta vähintään kaksi kuukautta.

Ruotsissa asevelvollisuudesta kieltäytyvien vuotuinen määrä on useita satoja. Kuten edellä jo todettiin, suuri lukumäärä johtune siitä, että kaikkia siviilipalvelukseen halukkaita ei sinne hyväksytty. Ensimmäinen tuomio on 60 — 80 päiväsakkoa, jonka jälkeen kieltäytymisen jatkuessa annetaan seuraavalla kerralla noin neljän kuukauden vankeustuomio. Hallitus vapauttaa lähes kaikki tuomion saaneet kahden kuukauden vankilassa olon jälkeen. Sen jälkeen he eivät ole enää velvollisia suorittamaan minkäänlaista palvelusta. Jehovan todistajat vapautetaan kaikesta palveluksesta.

Norja

Norjassa kokonaan kieltäytyjiä on vuosittain vain muutama. Nämä ovat lähes poikkeuksetta Jehovan todistajia. Jehovan todistajatkään eivät ole vapautettuja asevelvollisuudesta. He kieltäytyvät sekä sotilas- että siviilipalveluksesta, mutta hyväksyvät tuomioistuimen määräämän "pakkotyön" (tvangmessig avtjening). Se suoritetaan yleensä siviilihallinnon ylläpitämässä työsiirtoloiden tapaisissa palveluspaikoissa. Niissä erilaisten työtehtävien lisäksi annetaan myös yleissivistävää opetusta normaalin siviilipalveluksen tapaan. Koska kysymys kuitenkin on pakosta eikä palvelusta, sitä ei kutsuta kokonaisuunpuolustuksen osaksi ja tästä syystä Jehovan todistajat hyväksyvät saamansa tehtävät. "Palvelusaika" on sama kuin siviilipalvelusmiehillä eli 16 kuukautta. Aiemmin suorituspaikaksi katsottiin myös vankila, mutta sitä käytettiin hyvin harvoin.

2.3. Nykytilan arviointi

Rikoslain 45 luvun säännösten soveltaminen henkilöön, joka kieltäytyy kokonaan asevelvollisuuden suorittamisesta, voi johtaa siihen, että asevelvollinen tuomitaan toistuvasti vankeusrangaistuksiin aina sen vuoden loppuun, jona hän täyttää 30 vuotta. Asiointi soveltuu huonosti oikeusvaltion periaatteisiin.

Voimassa oleva järjestelmä kohtelee kieltäytyjää eri tavoin sen mukaan, onko hän varusmies vai siviilipalvelusmies. Siviilipalvelusmies tuomitaan vankeuteen ajaksi, joka vastaa puolta jäljellä olevasta siviilipalvelusajasta. Varusmiehen kohdalla vankeusrangaistusten kestolle ei ole säädetty ylärajaa. Kun siviilipalvelusmies on suorittanut rangaistuksen, hänen siviilipalvelusvelvollisuutensa on samalla päättynyt. Varusmiehellä rangaistuksen kärsiminen ei vaikuta palvelusaikaan. Yhdenvertaisuuden saavuttamiseksi kieltäytymisestä tulisi säätää sama seuraamus siitä riippumatta, minkä järjestelmän piirissä kieltäytyminen tapahtuu.

3. Ehdotetut muutokset

3.1. Asevelvollisuuslaki

Toistuvien vankeusrangaistusten aiheuttaman epäkohdan poistamiseksi asevelvollisuuslakia ehdotetaan täydennettäväksi erityisellä asevelvollisuudesta kieltäytymistä koskevalla rangaistussäännöksellä. Säännös ehdotetaan sijoitettavaksi uutena pykälänä asevelvollisuuslain rangaistussäännöksiä koskevaan 9 lukuun.

Rikoksen nimikkeeksi ehdotetaan asevelvollisuudesta kieltäytyminen. Kieltäytymisestä rangaistaisiin siten kuin siviilipalvelusrikoksesta säädetään edellä selostetussa siviilipalveluslain 26 §:ssä. Teon tunnusmerkistöön kuuluisi, että varusmies kieltäytyy kokonaan asevelvollisuuslaissa tarkoitetusta palveluksesta ja että lisäksi on ilmeistä, että hän ei ojentuisi rikoslain 45 luvun säännösten mukaisesti määrättävästä tai tuomittavasta seuraamuksesta. Tunnusmerkistössä edellytettäisiin lisäksi, että asianomainen ei haluaisi hakeutua siviilipalvelukseen. Tunnusmerkistön täyttävä kieltäytyminen voisi konkretisoitua aikaisintaan palvelukseenastumispäivänä.

Rangaistuksena olisi vankeutta aika, joka vastaa puolta asianomaisen jäljellä olevasta palvelusajasta. Jäljellä olevaksi palvelusajaksi

katsottaisiin se aika, joka olisi määrätty asianomaisen siviilipalvelusajaksi, jos hänet olisi hyväksytty siviilipalvelukseen sinä päivänä, jona hänet on kotiutettu kieltäytymisen takia. Vankeusrangaistuksen enimmäispituus olisi näin ollen sama kuin siviilipalvelusrikoksesta eli 197 päivää.

Rikoksen osalta noudatettaisiin muutoin siviilipalveluslain 6 luvun siviilipalvelusvelvollisuuden rikkomista koskevia säännöksiä, jollei toisin säädetä.

Koska asevelvollisuudesta kieltäytyminen on luonteeltaan sotilasrikos, ehdotetaan, että sitä koskeva syyteasia käsiteltäisiin sotilasoikeudenkäyntilaissa (326/83) tarkoitetussa järjestyksessä. Sitä puoltavat myös prosessiekonomiset syyt, koska sama tuomioistuin on silloin toimivaltainen käsittelemään asian siinäkin tapauksessa, että asevelvollisuudesta kieltäytymistä koskevan rikoksen tunnusmerkistön ei katsottaisi täyttyvän. Sotilasviranomaisen huolehtisi esitutunnista, toimittaisi esitutkinta-aineiston sotilasoikeudenkäyntilain 14 §:n mukaisesti syytäjälle ja kotiuttaisi varusmiehen. Jos henkilöä ei tuomittaisi asevelvollisuudesta kieltäytymisestä vankeusrangaistukseen, sotilasviranomaisen antaisi hänelle uuden palvelukseenastumismääräyksen.

Asevelvollisuudesta kieltäytymisestä tuomittu voitaisiin päästää ehdonalaiseen vapauteen siinä tapauksessa, että hän hakeutuu siviilipalvelukseen. Ehdonalaista vapautta siviilipalveluksessa voidaan perustella sillä, ettei sellaisia vakavia omantunnon syitä, jotka estävät palveluksen puolustusvoimissa, perustellusti voida katsoa olevan kysymyksen ollessa siviilipalveluksesta.

Kun asevelvollisuudesta kieltäytymisestä tuomittu vankeusrangaistus olisi kokonaan suoritettu tai kun vankeusrangaistus olisi rauennut, asianomaista ei enää määrättäisi suorittamaan asevelvollisuutta rauhan aikana.

3.2. Sotilasoikeudenkäyntilaki

Kohdassa 3.1. mainituilla perusteilla sotilasoikeudenkäyntilain 2 §:ään, jossa luetellaan sanotun lain mukaisessa järjestyksessä käsiteltävät sotilasoikeudenkäyntiasiat, ehdotetaan lisättäväksi asevelvollisuuslain 39 §:ssä tarkoitettu asevelvollisuudesta kieltäytyminen. Lisäksi ehdotetaan tehtäväksi pykälän 2 momenttiin.

4. Esityksen vaikutukset

Esityksellä ei ole organisatorisia eikä huomattavia taloudellisia vaikutuksia.

5. Asian valmistelu

Asiaa on valmisteltu puolustusministeriössä virkатыönä yhteistoimin oikeusministeriön ja työministeriön kanssa.

6. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan heti, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu.

Asevelvollisuuslakiin ehdotetaan voimaantulosäännöstä, jonka mukaan 39 §:n nojalla tuomittavasta rangaistuksesta vähennettäisiin sellainen jo täytäntöön pantu vankeusrangaistus, joka on ennen lain voimaantuloa tuomittu rikoslain 45 luvun säännösten nojalla teosta, joka täyttää asevelvollisuuslain 39 §:ssä tarkoitetun rikoksen tunnusmerkistön.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

asevelvollisuuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 15 päivänä syyskuuta 1950 annettuun asevelvollisuuslakiin (452/50) siitä 25 päivänä maaliskuuta 1983 annetulla lailla (325/83) kumotun 39 §:n tilalle uusi 39 § seuraavasti:

39 §

Varusmies, joka kieltäytyy kokonaan tässä laissa säädetystä palveluksesta eikä ilmeisesti ojentuisi rikoslain 45 luvun nojalla määrättävästä tai tuomittavasta seuraamuksesta, on, jollei hän hae siviilipalvelukseen, rikoslain 45 luvun säännösten soveltamisen sijasta tuomittava *asevelvollisuudesta kieltäytymisestä* rangaistukseen siten kuin siviilipalvelusrikoksesta siviilipalveluslaissa (1723/91) säädetään. Rangaistusta tuomittaessa asianomaisen jäljellä olevaksi palvelusajaksi katsotaan se aika, joka olisi määrätty hänen siviilipalvelusajakseen, jos hänet olisi hakemuksestaan hyväksytty siviilipalvelukseen kotiuttamispäivänään.

Jollei tässä pykälässä toisin säädetä, noudatetaan 1 momentissa tarkoitettujen rikosten osalta soveltuvien osin siviilipalveluslain 6 luvun säännöksiä. Varusmies, jonka asevelvollisuudesta kieltäytymistä koskevan rikoksen esitutkinta-aineiston joukko-osaston komentaja on päättänyt sotilasoikeudenkäyntilain 14 §:n mukaisesti toimittaa syyttäjälle, on heti kotiutettava. Jos asianomaista ei tuomita asevelvolli-

suudesta kieltäytymisestä vankeusrangaistukseen, sotilasviranomainen antaa hänelle uuden palvelukseenastumismääräyksen.

Jos asevelvollisuudesta kieltäytymisestä tuomittua vankeusrangaistusta suorittava hakee siviilipalvelukseen, hänet voidaan päästää ehdonalaan vapautteen siten kuin siviilipalveluslaissa siviilipalvelusrikoksesta tuomittua vankeusrangaistusta suorittavasta säädetään.

Kun asevelvollisuudesta kieltäytymisestä tuomittu on suorittanut kokonaan vankeusrangaistuksen tai kun vankeusrangaistus on rauennut, häntä ei enää määrätä suorittamaan asevelvollisuuttaan rauhan aikana.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Jos henkilö, joka tuomitaan rangaistukseen 39 §:n nojalla, on ennen tämän lain voimaantuloa tuomittu rangaistukseen rikoslain 45 luvun nojalla menettelystä, joka täyttää edellä 39 §:ssä tarkoitettua teon tunnusmerkistön, hänelle tuomittavasta rangaistuksesta vähennetään aikaisemmin tuomittu ja täytäntöön pantu vankeusrangaistus.

2.

L a k i**sotilasoikeudenkäyntilain 2 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 25 päivänä maaliskuuta 1983 annetun sotilasoikeudenkäyntilain (326/83) 2 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 24 päivänä elokuuta 1990 annetussa laissa (773/90), seuraavasti:

2 §

Sotilasoikeudenkäyntiasiana käsitellään myös syyte sotilasta vastaan teosta, josta säädetään rangaistus rikoslain 21 luvun 1—3 tai 5—13 §:ssä, 25 luvun 12 tai 13 §:ssä, 28, 31, 32, 33 tai 35 luvussa, 36 luvun 1—3 §:ssä, 37 luvun 8—10 §:ssä, 38 luvun 8 tai 9a §:ssä taikka 40

luvun 1—3, 5 tai 6 §:ssä edellyttäen, että teko on kohtistunut puolustusvoimiin tai toiseen sotilaaseen, taikka josta säädetään rangaistus asevelvollisuuslain 39 §:ssä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Puolustusministeri *Elisabeth Rehn*

2.

Laki**sotilasoikeudenkäyntilain 2 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 25 päivänä maaliskuuta 1983 annetun sotilasoikeudenkäyntilain (326/83) 2 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 24 päivänä elokuuta 1990 annetussa laissa (773/90), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

Sotilasoikeudenkäyntiasiana käsitellään myös syyte sotilasta vastaan teosta, josta on säädetty rangaistus rikoslain 21 luvun 1—3 tai 5—13 §:ssä, 25 luvun 12 tai 13 §:ssä, 28, 31, 32, 33 tai 35 luvussa, 36 luvun 1—3 §:ssä, 37 luvun 8—10 §:ssä, 38 luvun 8 tai 9a §:ssä, taikka 40 luvun 1—3, 5 tai 6 §:ssä. Edellytyksenä on, että teko on kohdistunut puolustusvoimiin tai toiseen sotilaaseen.

Sotilasoikeudenkäyntiasiana käsitellään myös syyte sotilasta vastaan teosta, josta säädetään rangaistus rikoslain 21 luvun 1—3 tai 5—13 §:ssä, 25 luvun 12 tai 13 §:ssä, 28, 31, 32, 33 tai 35 luvussa, 36 luvun 1—3 §:ssä, 37 luvun 8—10 §:ssä, 38 luvun 8 tai 9a §:ssä taikka 40 luvun 1—3, 5 tai 6 §:ssä *edellyttäen*, että teko on kohdistunut puolustusvoimiin tai toiseen sotilaaseen, *taikka josta säädetään rangaistus asevelvollisuuslain 39 §:ssä.*

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .*

